

A Földi Házaspár 25. Házassági Évfordulója

Ez a kép a huszonötödik házassági évfordulónkon készült, 1971-ben. A fotós azt hitte, hogy ifjú házaspár vagyunk, és nagyon meglepődött, amikor mondtuk, hogy ez a huszonötödik évünk együtt. A férjem az elején az apjánál kezdte a munkát, vödröket, kannákat meg teknőket csináltak, és azokat beónozták. Nagy volt az üzem, csak éppen megélni nem lehetett belőle, mert egy üzem nem tudott konkurálni a gyárakkal. Aztán 1950-ben a férjem lelépett a papától, mert rájött arra, hogy dolgozik a semmiért. Újpesten volt egy Vas- és Fémipari Főiskola, a férjem azt elvégezte, és technikus oklevelet kapott [Vas- és Fémipari Főiskolának nem tudunk nyomára bukkanni Újpesten. Valószínűleg az újpesti Általános Gépipari Technikum (1951-től Landler Jenő Gépipari Technikum) elődjében, a fémipari szakiskolában, az 1941-42-es tanévtől kezdve gépészeti tagozattal működő felső ipariskolában szerzett bizonyítványt. -- A szerk.]. Azzal az oklevéllel elment az akkori Standard gyárba dolgozni mint technikus. Fölvették, kapott hétszázötven forint fizetést, az sok pénz volt 1948-ban. Ő különben három egyetemet végzett el közben, három egyetemi diplomája volt. Először is volt a technikumi végzettsége. Aztán elvégezte a Műszaki Egyetemet, utána két évet kellett még rátanulni neki ahhoz, hogy elektromérnök is legyen, mert gépészmérnöki diplomája már volt. Tehát elektromérnök, gépészmérnök és mérnök-közgazdász. A férjem rengeteget tanult, és meg is becsülték őt a Standardban. Ez a gyár a Fehérvári úton volt, ebből lett később a Beloiannis. Ott dolgozott negyvenkét évig. Szép magas fizetése volt. Műszaki főosztályvezető volt, nagy osztálya volt, vagy háromszáz ember dolgozott a keze alatt. Újítási-, szabványosztály, nemzetközi osztály, rajz-, szerszámszerkesztés, ez tartozott hozzá, sok-sok ember. Onnan ment nyugdíjba, pont hatvan évesen, 1984 végén.